

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa M. [...] S.A. z siedzibą w L. , T. [...] S.A. z siedzibą w S. i W. S.A. z siedzibą w W.

przeciwko Skarbowi Państwa - Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w W.

o zmianę treści umowy,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 kwietnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 4 marca 2014 r., sygn. akt VI ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądza od powodów na rzecz Skarbu Państwa Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powodowie M. [...] S.A. z siedzibą w L. (Portugalia), T. [...] S.A. z siedzibą w S. (Portugalia) oraz W. S.A. z siedzibą w W. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 4 marca 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparli na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości oraz aby skarga powodów była oczywiście uzasadniona. W sytuacji gdy skarżący wskazują jednocześnie, że skarga jest oczywiście uzasadniona, czyli że narusza w sposób widoczny *prima facie* przyjętą wykładnię przepisów prawa, a z drugiej strony wskazują, że oczekują aby Sąd Najwyższy dokonał wykładni przepisów, które mają zastosowanie w sprawie i wypowiedział się co do istotnego zagadnienia prawnego jakie rodzi się na tle rozpoznawanej sprawy, twierdzenie o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej jest bezzasadne. Skoro bowiem istnieją rozbieżności i wątpliwości co do rozumienia przepisów, które stanowią podstawę rozstrzygnięcia to nie można jednocześnie twierdzić, że rozstrzygnięcie to jest wadliwe jako sprzeczne z utrwalonym rozumieniem tych przepisów. Natomiast zauważyć należy, że rozstrzygnięcie przedstawionych

zagadnień prawnych i zajęcie stanowiska w sprawie rozbieżnych stanowisk w orzecznictwie, zgodnie z sugestiami powodów, nie ma bezpośredniego związku z podstawami oddalenia ich powództwa, czyli brakiem po ich stronie solidarności czynnej oraz faktem wystąpienia przez nich z powództwem o ukształtowanie treści łączącej strony umowy już po jej wykonaniu i wygaśnięciu powstałego na jej podstawie stosunku prawnego. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozważenie – w granicach zaskarżenia – z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek pozwanego – zastępowanego przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.